EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 19.12.2025
COM(2025) 792 final

ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

OSMÁ ZPRÁVA V RÁMCI MECHANISMU PRO POZASTAVENÍ ZRUŠENÍ VÍZOVÉ POVINNOSTI

{SWD(2025) 429 final}

Osmá zpráva v rámci mechanismu pro pozastavení zrušení vízové povinnosti

Osmá zpráva v rámci mechanismu pro pozastavení zrušení vízové povinnosti vychází z článku 8 nařízení (EU) 2018/1806 (dále jen „nařízení o vízech“). Ustanovení čl. 8 odst. 4 nařízení vyžaduje, aby Komise zajistila sledování průběžného plnění požadavků na osvobození od vízové povinnosti těmi zeměmi, jejichž státní příslušníci získali bezvízový přístup do EU po úspěšném dokončení dialogu o uvolnění vízového režimu. Zpráva se zabývá rokem 2024 i hlavním vývojem v roce 2025. K této zprávě je přiložen pracovní dokument útvarů Komise, který podrobně popisuje všechny relevantní aspekty pro země a regiony, jichž se tato zpráva týká.

Uvolnění vízového režimu je důležitou součástí souboru nástrojů EU pro spolupráci se třetími zeměmi v oblasti migrace, bezpečnosti a spravedlnosti. Usnadňuje mobilitu a mezilidské kontakty. Může podpořit cestování a cestovní ruch a posílit obchodní, sociální a kulturní vazby mezi občany EU a občany třetích zemí, jež z něj mají prospěch. Může také podpořit diplomatické vztahy a mezinárodní spolupráci. Při monitorování bezvízových režimů EU Komise současně zjistila, že bezvízový styk může být i zdrojem zásadních problémů souvisejících s migrací a bezpečností, které je třeba řešit.

Zpráva se týká partnerských zemí západního Balkánu a zemí Východního partnerství, jakož i dalších regionů mimo bezprostřední sousedství EU (východní Karibik a Latinská Amerika), přičemž se zaměřuje na země s bezvízovým stykem, v nichž byly zjištěny konkrétní problémy související s migrací a/nebo bezpečností, které by mohly být posouzeny v rámci mechanismu pro pozastavení zrušení vízové povinnosti.

Tato zpráva se zaměřuje na sladění vízové politiky, migraci, správu hranic a zpětné přebírání osob, bezpečnostní otázky a otázky občanství. Hlavní zjištění jsou uvedena v této zprávě uspořádané podle klíčových témat, zatímco doporučení pro jednotlivé země jsou uvedena v příloze.

Sladění vízové politiky

Vzhledem k zeměpisné blízkosti partnerů ze západního Balkánu a Východního partnerství k území členských států EU je sladění vízové politiky s vízovou politikou EU velmi důležité. Nedostatečné sladění, a to jak pokud jde o seznam zemí s vízovou povinností, tak o postupy udělování víz, může vést k nárůstu nelegální migrace a bezpečnostních rizik pro EU.

Nedostatečné sladění vízové politiky usnadňuje státním příslušníkům třetích zemí, na které se vztahuje vízová povinnost EU a z nichž některé představují vysoké migrační riziko, dostat se na západní Balkán bez víza (někteří s falešnými cestovními doklady) a následně nelegálně vstoupit pozemní cestou do schengenského prostoru, kde mohou podat žádost o azyl. Stejně tak státní příslušníci třetích zemí, kteří vstoupili na západní Balkán s platnými vízy, v některých případech překročili vnější hranice Unie nelegálně a požádali o azyl, což vyvolává vážné obavy ohledně přiměřenosti postupů udělování víz u některých partnerů ze západního Balkánu.

Severní Makedonie je jediným partnerem ze západního Balkánu, který dosáhl téměř úplného sladění se seznamem zemí s vízovou povinností sestaveným EU, přičemž oproti seznamu zemí s vízovou povinností sestaveným EU zůstává pouze jeden rozdíl. V letech 2024 a 2025 dosáhly

Srbsko, Albánie, Kosovo* a Černá Hora pokroku v dalším sladění se seznamem zemí sestaveným EU, které mají vízovou povinnost.

Pokud jde o Srbsko a Albánii, stalo se tak v souladu s jejich závazky v rámci programu reforem[1]. V roce 2024 Srbsko snížilo počet dohod o bezvízovém styku se zeměmi, na které se vztahuje vízová povinnost EU, a to ze šestnácti na dvanáct. Albánie v letech 2024 a 2025 snížila počet trvalých dohod o bezvízovém styku z osmi na šest a počet sezónních zrušení vízové povinnosti ze šesti na pět.

Vízová politika Kosova začala být sledována až v roce 2024, kdy jeho občané získali bezvízový přístup do EU. V té době Kosovo udržovalo bezvízové dohody s devatenácti zeměmi, na které se vztahuje vízová povinnost EU; od té doby se tento počet snížil na sedmnáct.

Po zhoršení na začátku roku 2025 Černá Hora později zrušila dohody o bezvízovém styku s pěti zeměmi a snížila počet svých sezónních bezvízových styků ze čtyř na jeden; v důsledku toho se celkový počet rozdílů mezi vízovou politikou Černé Hory a vízovou politikou EU snížil z patnácti na devět.

Bosna a Hercegovina učinila v roce 2025 ve srovnání s předchozím pokrokem v této oblasti krok zpět. Zachovala počet trvalých dohod o bezvízovém styku na sedmi[2], ale zvýšila počet sezónních bezvízových styků z jednoho na tři. V důsledku toho se počet rozdílů mezi její vízovou politikou a vízovou politikou EU zvýšil z osmi v roce 2024 na současných deset.

V případě zemí Východního partnerství nebyl zaznamenán žádný skutečný pokrok. Moldavsko a Ukrajina mají stejný počet dohod o bezvízovém styku se zeměmi, na které se vztahuje vízová povinnost EU[3], jako na konci roku 2024, a to jedenáct a patnáct.

Gruzie má v současné době 26 dohod o bezvízovém styku se zeměmi, na které se vztahuje vízová povinnost v EU, a od roku 2022 nepodnikla žádné kroky k dalšímu sladění. Naopak Gruzie v roce 2024 ustoupila tím, že umožnila bezvízový vstup občanům Číny. Gruzie rovněž nadále provádí vízovou politiku, která se výrazně odchyluje od *acquis* EU, zejména tím, že umožňuje vstup státním příslušníkům sedmnácti zemí, které mají vízovou povinnost jak v EU, tak v Gruzii, pouze na základě víza nebo povolení k pobytu vydaného jednou ze zemí Rady pro spolupráci v Zálivu.

Sousední partneři s bezvízovým stykem musí urychleně dosáhnout výrazného pokroku při sladění svých seznamů státních příslušníků s bezvízovým stykem se seznamy EU, jakož i při sladění svých

---

* Tímto označením nejsou dotčeny postoje k otázce statusu a označení je v souladu s rezolucí Rady bezpečnosti OSN 1244/1999 a se stanoviskem Mezinárodního soudního dvora k vyhlášení nezávislosti Kosova.

1 SWD(2024) 243 final – Prováděcí rozhodnutí Komise, kterým se schvaluje program reforem a víceletý pracovní program v rámci Nástroje pro reformy a růst pro země západního Balkánu – Kosovo.

2 Poté, co Bosna a Hercegovina zavedla v březnu 2024 vízovou povinnost pro Omán, se tento počet snížil na šest, ale když bylo v prosinci 2024 z unijního seznamu zemí s bezvízovým stykem vyřazeno Vanuatu, opět se zvýšil na sedm.

3 Moldavsko v roce 2025 zrušilo jednu dohodu o bezvízovém styku, ale vzhledem k tomu, že Vanuatu se stalo zemí s vízovou povinností v EU, počet rozdílů u této země zůstal stejný.

vízových postupů se schengenskými normami. Zahrnuje to zavedení systematického shromažďování biometrických údajů, jako jsou digitální fotografie a otisky prstů, v rámci procesu podávání žádostí o víza. Je třeba ukončit postupy, které jsou neslučitelné s *acquis* EU, jako je udělování sezónních bezvízových výjimek a povolování bezvízového vstupu na základě víza nebo povolení k pobytu vydaného třetí zemí.

Až do úplného sladění by bylo minimálním dočasným opatřením, které by se od sousedních partnerů s bezvízovým stykem očekávalo, provádění důslednějších kontrol státních příslušníků třetích zemí přicházejících v rámci bezvízového styku, zejména těch, kteří pocházejí ze zemí představujících bezpečnostní riziko nebo riziko nelegální migrace.

Migrace, správa hranic a zpětné přebírání osob

Hlavní výzvou v této oblasti zůstává přetrvávání nelegálních migračních toků do EU přes západní Balkán, ačkoli se počty migrantů od roku 2023 výrazně snížily. Je to díky společnému úsilí EU, jejích členských států a příslušných agentur EU a partnerů ze západního Balkánu, zejména v rámci *akčního plánu EU pro západní Balkán*[4], který Komise představila v prosinci 2022. Hlavní cesta „západobalkánské trasy“ vede přes Srbsko a Bosnu a Hercegovinu; také Albánie a Severní Makedonie slouží v menší míře jako tranzitní země. V letech 2024 a 2025 se dlouhá a obtížně kontrolovatelná hranice mezi Bosnou a Hercegovinou a Chorvatskem stala hlavním vstupním bodem nelegálních migrantů, kteří cestují přes západní Balkán do EU.

Partneři ze západního Balkánu budou muset zvýšit své úsilí v boji proti obchodování s lidmi a dále snížit počet převáděných nelegálních migrantů. Na západním Balkáně se také zvýšila míra násilí spojená s obchodováním s migranty. V Srbsku fungují sítě převaděčů migrantů s rostoucí intenzitou a násilím, přičemž některé skupiny jsou nyní zčásti tvořeny státními příslušníky stejných zemí původu jako nelegální migranti. V těchto oblastech bude třeba dále zintenzivnit úsilí o posílení politik a operačních kapacit v oblasti boje proti obchodování s lidmi.

Významný příliv státních příslušníků z Indie a v menší míře i z dalších asijských a blízkovýchodních zemí do Gruzie vyvolává obavy z možné nelegální migrace do EU, ať už po souši nebo po moři.

Všichni hodnoceni partneři udržují pravidelnou spolupráci s Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž (Frontex), včetně Bosny a Hercegoviny, která v roce 2025 podepsala s EU dohodu o postavení jednotek agentury Frontex[5]. Většina z nich také spolupracuje s Agenturou Evropské unie pro otázky azylu (EUAA). Pokračující podpora ze strany EU a jejích členských států prostřednictvím poskytování vybavení, odborné přípravy, výměny osvědčených postupů a společných pohraničních hlídek přinesla hmatatelné operační výsledky.

Spolupráce v oblasti zpětného přebírání osob mezi členskými státy EU a všemi hodnocenými partnery byla obecně posuzována jako velmi dobrá a nebyly hlášeny žádné závažné problémy. Nicméně byly zaznamenány některé problémy se zpětným přebíráním osob. Zpoždění při vyřizování žádostí o zpětné přebírání osob z Bosny a Hercegoviny a Kosova bylo způsobeno

[4] Akční plán EU pro západní Balkán – migrace a vnitřní věci.

[5] Dohoda o postavení jednotek s Bosnou a Hercegovinou – migrace a vnitřní věci.

především nedostatečnou spoluprací nebo obstrukcemi ze strany navracených osob, zatímco v případě Ukrajiny bylo způsobeno přetrvávajícími válečnými podmínkami.

Menší problémy byly hlášeny ve spolupráci s Kosovem, kde bylo zaznamenáno několik případů odmítnutí přijetí cestovních dokladů EU, a s Moldavskem, které v některých případech odmítlo přijmout státní příslušníky třetích zemí, kteří prošli přes jeho území.

Pokud jde o Srbsko, přetrvávají rovněž obavy ohledně jeho praxe podmiňovat vydání dokladů pro návrat předchozím předložením letového plánu. Další dlouhodobý a vážný problém, a to navzdory dohodě mezi EU a Srbskem o zpětném přebírání osob, se týká omezené spolupráce Srbska při zpětném přebírání státních příslušníků třetích zemí, kteří prošli přes jeho území, a to i v případech, kdy existují věrohodné důkazy o průchodu, jako jsou doklady totožnosti vydané srbskými orgány žadatelům o azyl.

Od všech těchto partnerů se očekává, že se budou neprodleně zabývat zbývajícími nevyřešenými otázkami, které členské státy EU zjistily v souvislosti s plněním závazků týkajících se zpětného přebírání osob.

V případě Moldavska a Ukrajiny byla spolupráce s agenturou Frontex v oblasti správy hranic v letech 2024 a 2025 i nadále uspokojivá.

Neopodstatněné žádosti o azyl

Pro některé členské státy EU představují i nadále značný problém neopodstatněné žádosti o azyl podané státními příslušníky partnerských zemí, jež jsou od vízové povinnosti osvobozeny. Tyto žádosti mají obvykle velmi nízkou míru uznání[6], což neúměrně zatěžuje vnitrostátní azylové systémy. Od roku 2015 do prvního čtvrtletí roku 2025 podali státní příslušníci využívající bezvízový styk s EU 18 % žádostí o azyl v EU.

Počet žádostí o azyl podaných touto kategorií v sousedství EU se obecně snížil; v roce 2024 však výrazně vzrostl počet žádostí z Kosova a zejména z Ukrajiny (6 785 a 28 350). V případě Albánie (7 140), Gruzie (14 530), Moldavska (5 945), Severní Makedonie (3 435) a Srbska (3 270) se sice počty v roce 2024 oproti roku 2023 výrazně snížily, nicméně zůstaly na značné úrovni.

Partneři v bezprostředním sousedství EU vyvinuli úsilí o zmírnění tohoto problému. Několik vlád, včetně Albánie, Gruzie a Kosova, podpořilo informační kampaně s cílem zvýšit povědomí veřejnosti o právech a povinnostech spojených s bezvízovým stykem s EU. Mezi další opatření patří zavedení výstupních kontrol občanů cestujících do schengenského prostoru (Albánie a Gruzie) s cílem ověřit, zda splňují podmínky vstupu do schengenského prostoru, a nasazení příslušníků agentury Frontex na mezinárodních letištích (Gruzie). Tyto iniciativy se ukázaly jako účinné a měly by být zachovány a rozšířeny na další partnery.

Jak uvádí sedmá zpráva v rámci mechanismu pro pozastavení zrušení vízové povinnosti, počet žádostí o azyl podaných v EU zeměmi Latinské Ameriky, které využívají bezvízový styk, nadále představuje významnou zátěž pro azylové systémy členských států. V období od roku 2015 do

[6] S výjimkou Ukrajiny.

prvního čtvrtletí roku 2025 tvořili státní příslušníci latinskoamerických zemí s bezvízovým stykem více než polovinu všech žádostí o azyl podaných státními příslušníky třetích zemí osvobozenými od vízové povinnosti v tomto období. V roce 2024 dosáhl počet žádostí z Venezuely 74 015, což představuje pokračování trvale rostoucího trendu; počet žádostí z Peru se rovněž zvýšil, a to na 27 260. Počet žádostí z Kolumbie se snížil, ale v absolutních číslech je stále znepokojivý (51 615). Počet žádostí z Hondurasu (2 380), Nikaragui (2 475) a Salvadoru (2 575) rovněž poklesl, nicméně zůstal na významné úrovni.

Aby byla zajištěna udržitelnost osvobození od vízové povinnosti, musí být bezvízový styk i nadále přísně omezen na krátkodobé pobyty a neměl by být zneužíván k podávání žádostí o azyl v EU. V této souvislosti budou Komise a ESVČ nadále spolupracovat s nejvýznamnějšími zeměmi s cílem zabránit zneužívání bezvízového styku.

Otázky veřejného pořádku a bezpečnosti, včetně boje proti korupci, a zabezpečení cestovních dokladů

Všechny zkoumané země udržovaly úzkou spolupráci s Europolem a Eurojustem. Partneři ze západního Balkánu pokračovali v aktivním provádění společného akčního plán pro boj proti terorismu pro oblast západního Balkánu a dne 30. října 2025 podepsali nový společný akční plán[7].

V roce 2024 pokračovali všichni partneři ze západního Balkánu ve spolupráci s Europolem a členskými státy, což vedlo k významným operačním výsledkům v boji proti závažné přeshraniční trestné činnosti, včetně kybernetických útoků, převaděčství migrantů a obchodování s omamnými látkami a palnými zbraněmi ze strany organizovaných zločineckých skupin. Všichni partneři ze západního Balkánu dosáhli konkrétních a významných výsledků při rozbíjení četných zločineckých skupin.

Navzdory probíhající válce Ukrajina pokračovala v intenzivní spolupráci s Europolem v oblasti boje proti terorismu, finanční trestné činnosti, kyberkriminalitě, obchodování s palnými zbraněmi, výbušninami a CBRN[8] materiály a obchodování s lidmi.

Některé členské státy naznačily vznik tras nedovoleného obchodování s palnými zbraněmi z Blízkého a Středního východu přes Moldavsko do EU.

V Gruzii přetrvávají obavy o bezpečnost v důsledku ruského vlivu, zejména s ohledem na rychlý růst ruské diaspory s trvalým pobytem. Od začátku ruské útočné války proti Ukrajině emigrovalo do Gruzie přibližně 160 000 ruských občanů. Rostou obavy, že by ruská přítomnost v Gruzii mohla být zneužita k zahraničním vlivovým operacím.

Boj proti korupci byl klíčovým měřítkem, které přijali všichni partneři s bezvízovým stykem v bezprostředním sousedství EU během dialogů o uvolnění vízového režimu. Trvalé dodržování tohoto kritéria je i nadále předpokladem pro zachování bezvízového styku. Většina hodnocených zemí tento požadavek dodržuje, mimo jiné tím, že zavedla prováděcí opatření k řešení otázek, na

[7] Společný akční plán prevence a potírání terorismu a násilného extremismu pro oblast západního Balkánu – migrace a vnitřní věci.

[8] Chemické, biologické, radiologické a jaderné (CBRN) materiály.

které upozornily předchozí zprávy v rámci mechanismu pro pozastavení zrušení vízové povinnosti. Gruzie však nejenže dostatečně nereagovala na doporučení týkajících se boje proti korupci uvedená v sedmé zprávě v rámci mechanismu pro pozastavení zrušení vízové povinnosti, ale navíc učinila krok zpět zrušením některých dřívějších reforem v této oblasti.

Pokud jde o bezpečnostní prvky dokladů, všichni hodnoceni partneři s výjimkou Ukrajiny zcela vyřadili pasy bez biometrických údajů. Poslední ukrajinské pasy bez biometrických údajů byly vydány v roce 2016 a jejich platnost vyprší v roce 2026; jejich počet v oběhu je zanedbatelný. Členské státy nicméně uvedly, že občané Albánie, Kosova a Ukrajiny používají k nelegálnímu vstupu do EU nebo pobytu v ní podvodné nebo padělané doklady, z nichž některé byly získány korupčními praktikami.

V Gruzii, Kosovu, Srbsku a na Ukrajině zůstává problematická možnost osob měnit si jména a získávat nové doklady totožnosti, někdy i opakovaně, neboť může být využita k obcházení záznamů v Schengenském informačním systému (SIS) a k obcházení zákazů EU týkajících se navracení nebo vstupu. Tuto zranitelnost by měli řešit vnější partneři ve spolupráci s EU.

Praxe držení více než jednoho platného biometrického pasu na Ukrajině a ruční úpravy cestovních dokladů (např. prodloužení doby platnosti) vyvolávají vážné obavy ohledně integrity a spolehlivosti dokladů.

V Bosně a Hercegovině a v Srbsku se údajně organizované zločinecké skupiny podílejí na výrobě a distribuci padělaných dokladů totožnosti, včetně cestovních pasů a řidičských průkazů různých členských států EU. Zejména v Srbsku je rozsah a propracovanost těchto padělků alarmující, přičemž některé velmi kvalitní padělky elektronických pasů jsou schopny obejít moderní systémy ověřování dokladů.

Otázky týkající se občanství, včetně režimů občanství pro investory

Země s bezvízovým stykem, kde fungují režimy občanství pro investory, představují inherentní bezpečnostní riziko, protože potenciálně umožňují státním příslušníkům třetích zemí, na které by se jinak vztahovala vízová povinnost, obejít standardní bezpečnostní kontroly a získat přístup do schengenského prostoru získáním občanství.

Tyto programy představují závažná rizika z hlediska nelegální migrace, bezpečnostních hrozeb a daňových úniků. Tato rizika jsou obzvláště naléhavá, pokud jsou kombinována s: i) nedostatečným prověřováním a nedostatečnou náležitou péčí; ii) neexistencí skutečné vazby mezi žadateli a zemí, která uděluje občanství, a iii) možností změny jména v průběhu procesu nebo po něm.

Podle revidovaného mechanismu pro pozastavení zrušení vízové povinnosti je proto fungování těchto programů samo o sobě důvodem pro pozastavení bezvízového statusu třetích zemí.

Ze sousedních zemí tyto programy přetrvávají v Severní Makedonii, kde vnitrostátní právní předpisy umožňují udělit občanství bez předchozího požadavku na pobyt osobám, u nichž se má za to, že pro zemi představují „zvláštní hospodářský zájem“. Počet občanství udělených na základě tohoto ustanovení však zůstává zanedbatelný (jedno v roce 2023 a dvě v roce 2024).

Černá Hora formálně ukončila svůj program k 31. prosinci 2022. Orgány nicméně pokračovaly ve vyřizování žádostí o občanství podaných před ukončením tohoto programu. V roce 2024 vydalo ministerstvo vnitra 1 282 rozhodnutí o udělení černohorského občanství žadatelům a jejich rodinným příslušníkům. V dubnu 2025 se stále zpracovávalo 29 zbývajících žádostí.

Ačkoli Srbsko tento program v užším slova smyslu neprovozuje, ustanovení v jeho zákoně o občanství umožňuje udělit občanství „v zájmu Srbské republiky“. Toto ustanovení umožňuje udělit občanství bez předchozího požadavku na pobyt a bez povinnosti žadatelů zříci se své stávající státní příslušnosti. Od roku 2022 získalo na základě tohoto ustanovení srbskou státní příslušnost více než 200 ruských státních příslušníků, přičemž profily několika z nich vyvolaly na straně EU obavy.

Podobné obavy existují i v případě Gruzie. Ačkoli jsou tyto počty v porovnání s běžnou cestou k získání občanství velmi omezené, mohli by ruští státní příslušníci k získání občanství využít zjednodušené naturalizační postupy. Jak srbský, tak gruzínský případ vyžadují další přezkum, aby se zjistilo, zda tyto praktiky nejsou zneužívající. Jak je uvedeno v balíčku Komise týkajícím se rozšíření z roku 2025, soulad s právem EU vyžaduje, aby kandidátské země zrušily stávající systémy občanství pro investory a zrušily jejich právní základ[9].

Ve východním Karibiku fungují režimy občanství pro investory již řadu let v pěti zemích – Antigua a Barbuda, Dominika, Grenada, Svatý Kryštof a Nevis a Svatá Lucie. Tyto programy představují významný a trvalý problém mnohem většího rozsahu. Odhaduje se, že v rámci režimů uplatňovaných těmito zeměmi bylo vydáno přibližně 107 000 pasů. Počet žádostí zůstává vysoký – 13 113 v roce 2023 a 10 573 v roce 2024. Doba vyřízení je krátká a míra odmítnutí velmi nízká – například v roce 2024 činila míra odmítnutí 1,7 % na Antigui a Barbudě, 5,3 % na Svaté Lucii a 6,5 % na Dominice – což vyvolává obavy ohledně přiměřenosti bezpečnostních postupů a postupů náležité péče.

V reakci na obavy, které vyjádřila EU[10], přijalo pět východokaribských zemí některá opatření, včetně harmonizace minimální prahové hodnoty pro investice na 200 000 USD, posílení bezpečnostních kontrol a zavedení společných norem pro sdílení informací a transparentnost. Situace však nadále vyvolává značné obavy.

Fungování režimů občanství pro investory v bezvízových zemích představuje pro schengenský prostor nezanedbatelné bezpečnostní riziko a bude dále zkoumáno v rámci revidovaného právního rámce mechanismu pro pozastavení zrušení vízové povinnosti.

---

[9] Viz rozsudek ze dne 29. dubna 2025, Komise v. Malta (Citoyenneté par investissement), C-181/23, ECLI:EU:C:2025:283 ze dne 29. dubna 2025, v němž Soudní dvůr Evropské unie konstatoval, že členský stát porušuje článek 20 SFEU a zásadu loajální spolupráce zakotvenou v čl. 4 odst. 3 SEU, když zavede a uplatňuje režim udělování státního občanství založený na postupu, který má povahu transakce mezi tímto členským státem a osobami podávajícími žádost na základě tohoto režimu, a vede k nabytí občanství uvedeného členského státu, a tudíž i postavení občana Unie, v podstatě výměnou za předem stanovené platby nebo investice.

[10] Podobné obavy vyjádřily Spojené státy, Spojené království a Kanada. Cílem přijatých opatření je rovněž reagovat na požadavky USA. Občané těchto zemí mají v současné době pro cesty do USA vízovou povinnost. Program zrušení vízové povinnosti | vnitřní bezpečnost

Nedodržování dalších klíčových kritérií ze strany Gruzie

Dodržování základních práv je jedním z klíčových kritérií, na nichž se Gruzie dohodla v rámci dialogu o uvolnění vízového režimu. Trvalé dodržování tohoto kritéria zůstává základní podmínkou pro zachování práva na bezvízový styk.

V sedmé zprávě v rámci mechanismu pro pozastavení zrušení vízové povinnosti ze dne 6. prosince 2024 Komise dospěla k závěru, že Gruzie tento závazek nedodržela, a to zejména přijetím *zákona o transparentnosti zahraničního vlivu* v květnu 2024 a legislativního balíčku o *rodinných hodnotách a ochraně nezletilých* v září 2024. Obě iniciativy byly shledány v rozporu se základními právy a svobodami, zejména se svobodou sdružování, shromažďování, svobodou projevu a právem na soukromí, neboť první z nich by mohla být použita proti občanské společnosti a k umlčení opozičních stran a druhá zavedla diskriminační omezení v oblasti vzdělávání, jakož i veřejných diskusí a shromáždění v rozporu se zásadou nediskriminace. Komise proto vydala konkrétní doporučení, v nichž Gruzii vyzývá, aby:

- zajistila a prosazovala ochranu základních práv všech občanů, včetně svobody sdružování, shromažďování a projevu, práva na soukromí, práva účastnit se veřejných záležitostí a zákazu diskriminace,

- se vyhnula tvorbě právních předpisů, které omezují základní práva a svobody, jsou v rozporu se zásadou nediskriminace a nebo porušují příslušné evropské a mezinárodní normy, a všechny takové stávající právní předpisy zrušila, zejména zrušila *zákon o transparentnosti zahraničního vlivu* a legislativní balíček o *rodinných hodnotách a ochraně nezletilých* a změnila národní strategii a akční plán v oblasti lidských práv, aby bylo zajištěno, že jsou plně chráněna práva osob LGBTIQ.

Od té doby Gruzie tato doporučení neprovedla a místo toho došlo k dalšímu zhoršení v klíčových oblastech správy věcí veřejných a základních práv. Legislativní změny, včetně *zákona o registraci zahraničních agentů (FARA)* a změn *zákona o dotacích, základního zákona o politických sdruženích občanů, zákoníku o správních přestupcích* a *zákona o vysílání*, společně omezily občanský prostor a omezily nesouhlasné hlasy, včetně hlasů demonstrantů, zástupců opozice, organizací občanské společnosti a nezávislých sdělovacích prostředků. Postihlo to zejména sdružení občanské společnosti a obránce lidských práv, neboť došlo ke znásobení různých překážek, aby ztěžovaly jejich činnost a v důsledku toho omezovaly jejich schopnost fungovat.

Dne 14. července 2025 Evropská komise v dopise gruzínským orgánům připomněla požadavek na trvalé dodržování požadavků na uvolnění vízového režimu a požádala o aktuální informace o provádění doporučení obsažených v sedmé zprávě v rámci mechanismu pro pozastavení zrušení vízové povinnosti. Gruzie ve své odpovědi neinformovala o žádném významném pokroku při plnění doporučení týkajících se základních práv obsažených v sedmé zprávě v rámci mechanismu pro pozastavení zrušení vízové povinnosti. Gruzie proto nadále porušuje kritéria, na nichž je založen bezvízový styk udělený EU. S ohledem na tento vývoj by měla být zvážena vhodná opatření v rámci revidovaného mechanismu pro pozastavení zrušení vízové povinnosti.

Závěr

Přestože většina partnerů v sousedství EU přijala opatření k plnění doporučení vydaných v rámci předchozích zpráv v rámci mechanismu pro pozastavení zrušení vízové povinnosti, **přetrvávají značné problémy**.

Nejzávažnější případ se týká Gruzie, která porušila řadu závazků přijatých v rámci dialogu o uvolnění vízového režimu, neprovedla téměř žádná doporučení sedmé zprávy v rámci mechanismu pro pozastavení zrušení vízové povinnosti a navzdory opakovaným žádostem z minulých let, aby pokročila ve sladění vízové politiky a v předcházení korupci, v letech 2024–2025 ještě více ustoupila, a to i v souvislosti s ochranou základních práv a svobod.

Pro ostatní partnery v regionu **západního Balkánu a Východního partnerství** je i nadále naprosto nezbytné pokročit ve sladění vízové politiky, a to jak harmonizací seznamů třetích zemí s vízovou povinností, tak zajištěním plného souladu postupů při posuzování žádostí o víza a vydávání víz se schengenskými normami. Až do úplného sladění by partneři ze západního Balkánu měli urychleně posílit kontrolu bezvízového vstupu státních příslušníků třetích zemí, kteří představují riziko nelegální migrace nebo bezpečnostní riziko.

Předcházení neopodstatněným žádostem o azyl by mělo zůstat prioritou pro všechny partnery s bezvízovým stykem, zejména pro Albánii, Gruzii, Kosovo a Moldavsko. Bosna a Hercegovina by měla zintenzivnit své úsilí o posílení správy hranic, přičemž je třeba zachovat ostražitost, pokud jde o **postupy udělování občanství v Gruzii a Srbsku**.

Mimo bezprostřední sousedství EU představuje pokračující fungování režimů občanství pro investory ve východním Karibiku **trvalý a vážný bezpečnostní problém**, který je potenciálním důvodem pro pozastavení bezvízového styku v rámci revidovaného mechanismu pro pozastavení zrušení vízové povinnosti.

Podrobná doporučení pro jednotlivé země jsou uvedena v příloze I.

Komise bude i nadále **pozorně sledovat plnění závazků v oblasti uvolnění vízového režimu** prostřednictvím politických dialogů na vysoké úrovni, zasedání podvýborů pro spravedlnost, svobodu a bezpečnost a pravidelných ročních zpráv v rámci mechanismu pro pozastavení zrušení vízové povinnosti a balíčku týkajícího se rozšíření.

Příloha I: Doporučení osmé zprávy v rámci mechanismu pro pozastavení zrušení vízové povinnosti

Albánie

Albánie podnikla kroky ke splnění většiny předchozích doporučení Komise. Další pokrok je však nutný v následujících oblastech:

a) *Sladění vízové politiky*: Albánie musí jako prioritu dále sladit svou vízovou politiku se seznamem třetích zemí s vízovou povinností sestaveným EU, se zvláštním zřetelem na ty země, jejichž státní příslušníci představují pro EU riziko nelegální migrace a/nebo bezpečnostní riziko. Albánie by rovněž měla sladit své postupy udělování víz se schengenskými normami, zejména zavedením shromažďování biometrických údajů (včetně digitální fotografie a otisků prstů) v rámci posuzování žádostí o víza. Až do úplného sladění by Albánie měla pokračovat v prověřování státních příslušníků třetích zemí osvobozených od vízové povinnosti, zejména těch, kteří pocházejí ze zemí představujících bezpečnostní riziko nebo riziko nelegální migrace, a toto prověřování posílit.

b) *Neopodstatněné žádosti o azyl*: Albánie musí pokračovat v opatřeních zaměřených na snížení počtu neopodstatněných žádostí o azyl podaných jejími státními příslušníky v členských státech EU a tato opatření posílit, přičemž zvláštní pozornost musí věnovat žádostem podaným nezletilými osobami bez doprovodu.

c) *Předcházení neoprávněným pobytům*: Albánie musí zachovat a zpřísnit opatření, která zabrání překročení délky oprávněného pobytu albánskými státními příslušníky v schengenském prostoru.

d) *Dohled nad vydáváním víz a přijímáním zaměstnanců*: Albánie musí posílit proces prověřování žádostí o víza podávaných státními příslušníky třetích zemí, které pro EU představují riziko nelegální migrace a/nebo bezpečnostní riziko. Měla by také zpřísnit podmínky pro vydávání těchto víz, zlepšit monitorování postupů při najímání pracovníků a posílit kapacitu inspektorátů práce.

e) *Boj proti padělaným dokladům totožnosti*: Albánie musí zintenzivnit úsilí o odhalování a předcházení používání a oběhu padělaných albánských dokladů totožnosti.

f) *Následná opatření v rámci režimu občanství pro investory:* Upustit od zavádění a provádění režimu občanství pro investory a zrušit právní základ pro takový režim změnou zákona o občanství.

Bosna a Hercegovina

Bosna a Hercegovina podnikla určité kroky ke splnění předchozích doporučení Komise. Další úsilí je však nutné vyvinout v následujících prioritních oblastech:

a) *Sladění vízové politiky*: Bosna a Hercegovina musí urychleně dále sladit svou vízovou politiku se seznamem třetích zemí s vízovou povinností sestaveným EU, a to se zvláštním zřetelem na země, jejichž státní příslušníci představují pro EU riziko nelegální migrace a/nebo bezpečnostní riziko.

b) *Kontroly udělování víz*: Orgány musí zlepšit kontrolu žádostí o víza podávaných státními příslušníky třetích zemí z rizikových zemí a zpřísnit podmínky, za nichž jsou víza státním příslušníkům těchto zemí udělována.

c) *Správa hranic 1*: Bosna a Hercegovina musí zintenzivnit své úsilí o zlepšení správy hranic, přičemž obzvláště naléhavě je třeba zvýšit kapacitu pohraniční stráže, řešit otázku neoprávněného překračování hranic a pokročit v provádění dohody o postavení jednotek agentury Frontex zahájením většího počtu společných operací na rizikových úsecích pozemní hranice.

d) *Správa hranic 2:* Až do úplného sladění vízové politiky je nezbytné pokračovat v prověřování příchozích státních příslušníků třetích zemí osvobozených od vízové povinnosti na hranicích a toto prověřování posílit; doporučuje se věnovat zvláštní pozornost ověřování pravosti cestovních pasů. Orgány se důrazně vyzývají, aby se v této otázce aktivně zapojily do spolupráce se třetími zeměmi i s leteckými společnostmi a dosáhly pokroku při zavádění systémů výměny údajů o cestujících (API/PNR).

Gruzie

Dne 14. července 2025 zaslala Evropská komise gruzínským orgánům formální dopis, v němž připomněla povinnost trvale dodržovat kritéria pro uvolnění vízového režimu a požádala o podrobné informace o provádění doporučení uvedených v sedmé zprávě v rámci mechanismu pro pozastavení zrušení vízové povinnosti.

Gruzie ve své odpovědi neinformovala o **žádném významném pokroku** při plnění doporučení Komise. Ve většině oblastí **nebyla zaznamenána žádná nápravná opatření** a v několika dalších se situace **dále zhoršila**.

Zvláštní obavy vzbuzuje pokračující uplatňování legislativních aktů, včetně i) *zákona o transparentnosti zahraničního vlivu*, ii) *zákona o rodinných hodnotách a ochraně nezletilých, iii) zákona o registraci zahraničních agentů (FARA) a iv) změn zákona o dotacích, zákona o politických sdruženích občanů, zákoníku o správních přestupcích, zákona o vysílání a trestního zákoníku*, které **omezují základní práva a svobody** a jsou **v rozporu s evropskými a dalšími mezinárodními závazky Gruzie**. Místo toho, aby gruzínské orgány podnikly nápravné kroky, **otevřeně tato opatření obhajují**, odvolávají se na národní suverenitu a nerespektují závazky přijaté v rámci dialogu o uvolnění vízového režimu.

Komise proto dospěla k závěru, že **Gruzie se výrazně zhoršila**, pokud jde o klíčová kritéria správy věcí veřejných a právního státu, která byla základem pro udělení bezvízového styku. Podobně se Gruzie zhoršila i v oblasti sladění vízového režimu a boje proti korupci. Tato situace **představuje jasný případ ústupu** od závazků přijatých v rámci procesu uvolnění vízového režimu a **podkopává vzájemnou důvěru**, na níž je bezvízový styk založen.

Vzhledem k **systémové a záměrné povaze** tohoto zhoršení zváží Komise vhodná opatření v rámci revidovaného mechanismu pro pozastavení zrušení vízové povinnosti. Podle nových pravidel by se v první fázi mohlo pozastavení zrušení vízové povinnosti zaměřit na držitele diplomatických, služebních a úředních pasů vydaných gruzínskými orgány, které jsou primárně zodpovědné za to, že nepřijaly opatření v reakci na doporučení Komise. Nová pravidla zajišťují jednotné uplatňování pozastavení zrušení ve všech členských státech, neboť dvoustranné osvobození od vízové povinnosti pro držitele diplomatických, služebních a úředních cestovních pasů již nebude možné, jakmile bude těmto skupinám na úrovni EU znovu uložena vízová povinnost. Ve druhé fázi by se pozastavení zrušení mohlo rozšířit na veškeré obyvatelstvo, pokud by gruzínské orgány problémy neřešily. V konečném důsledku by Gruzie mohla zcela ztratit svůj bezvízový status a být převedena do přílohy I nařízení o vízech (seznam třetích zemí s vízovou povinností).

Gruzie musí rovněž okamžitě ukončit praxi umožňující bezvízový vstup státním příslušníkům sedmnácti zemí, které mají vízovou povinnost jak v EU, tak v Gruzii, a to na základě víza nebo povolení k pobytu vydaného jednou ze zemí Rady pro spolupráci v Zálivu.

Kosovo

Celkově lze říci, že Kosovo nadále plní požadavky pro uvolnění vízového režimu. Je však třeba vyvinout další úsilí k řešení následujících nevyřešených otázek:

a) *Sladění vízové politiky*: Kosovo musí sladit svůj seznam třetích zemí s vízovou povinností se seznamem sestaveným EU. Až do úplného sladění by Kosovo mělo pokračovat v prověřování cestujících osvobozených od vízové povinnosti, kteří představují potenciální migrační a/nebo bezpečnostní riziko, a posílit je. Kosovo by také mělo sladit své postupy udělování víz se schengenskými normami, zejména zavedením shromažďování biometrických údajů (včetně digitální fotografie a otisků prstů) v rámci posuzování žádostí o víza.

b) *Řešení neopodstatněných žádostí o azyl*: Kosovo musí ve spolupráci s členskými státy EU posílit iniciativy s cílem monitorovat a omezit počet neopodstatněných žádostí o azyl podaných jeho občany v EU. Mělo by také zachovat a upravit probíhající komunikační kampaň s cílem informovat občany o jejich právech a povinnostech v rámci bezvízového styku s EU.

c) *Posílení bezpečnostních prvků dokladů*: Kosovo musí posílit opatření, která zabrání vydávání dokladů totožnosti a cestovních dokladů pod falešnou totožností, a zlepšit odhalování padělaných dokladů. Mělo by zajistit spolupráci s členskými státy, pokud jde o osoby, které jsou předmětem záznamů v Schengenském informačním systému (SIS) a které by mohly požádat o vydání cestovního dokladu se změněnými jmény. Měla by být zachována pokračující spolupráce s Interpolem v oblasti ztracených a odcizených dokladů a zároveň by měl být plně prováděn nový zákon a správní pokyny týkající se průkazů totožnosti s cílem posílit celkové zabezpečení dokladů.

d) *Ochrana menšinových komunit*: Kosovo by mělo pokračovat v hmatatelném zlepšování ochrany práv menšinových komunit.

Moldavsko

Moldavsko podniklo kroky ke splnění předchozích doporučení Komise. Je však třeba dosáhnout dalšího pokroku, zejména v následujících oblastech:

a) *Sladění vízové politiky*: Moldavsko musí sladit svou vízovou politiku se seznamem zemí s vízovou povinností sestaveným EU, zejména pokud jde o země, jež pro EU představují riziko nelegální migrace nebo bezpečnostní riziko. Až do úplného sladění by Moldavsko mělo pokračovat v důsledném prověřování státních příslušníků třetích zemí osvobozených od vízové povinnosti, zejména těch, kteří pocházejí z vysoce rizikových zemí, a toto prověřování posílit.

b) *Neopodstatněné žádosti o azyl*: Moldavsko musí zintenzivnit úsilí o řešení přetrvávajícího výskytu neopodstatněných žádostí o azyl podávaných moldavskými státními příslušníky v členských státech EU. To by mohlo zahrnovat cílené informační kampaně přizpůsobené příslušným profilům migrantů, jakož i zavedení hraničních kontrol na výstupu s cílem zlepšit sledování a odrazování.

Černá Hora

Černá Hora se zabývala některými předchozími doporučeními Komise, zejména omezením seznamu zemí s bezvízovým stykem, které mají pro EU vízovou povinnost, a pokračujícím sledováním zbývajících žádostí o občanství. Zbývá však vyřešit tyto otázky:

a) *Sladění s vízovým seznamem EU*: Černá Hora musí sladit svou vízovou politiku se seznamem třetích zemí s vízovou povinností sestaveným EU. **Černá Hora nesmí udělovat žádná další sezónní osvobození od vízové povinnosti, a to ani těm zemím, které byly vyňaty ze stálého seznamu zemí s bezvízovým stykem.** Černá Hora by také měla sladit své postupy udělování víz se schengenskými normami, zejména zavedením shromažďování biometrických údajů (včetně digitální fotografie a otisků prstů) v rámci posuzování žádostí o víza.

   Mezitím musí Černá Hora zavést cílená bezpečnostní opatření, jako je posílené prověřování příchozích osvobozených od vízové povinnosti, a doložit jejich účinnost při snižování rizika nelegální migrace a bezpečnostních rizik.

b) *Infrastruktura pro podávání žádostí o víza*: V rámci příprav na přechod na revidovanou vízovou politiku by Černá Hora měla rozšířit své možnosti v oblasti vydávání víz prostřednictvím digitalizace prvků při vydávání víz, aby mohli státní příslušníci zemí, které jsou v současnosti osvobozeny od vízové povinnosti, požádat o vízum, jakmile bude toto osvobození zrušeno. Usnadní to administrativní zpracování a podpoří sladění politik

c) *Následná opatření v rámci režimu občanství pro investory*: Černá Hora musí zajistit, aby byl právní základ tohoto režimu zrušen a aby všechny nevyřízené žádosti v rámci právě ukončeného režimu byly zpracovány v souladu s nejpřísnějšími bezpečnostními normami. **Kromě toho je třeba přezkoumat možné případy občanství, která byla dříve udělena prostřednictvím tohoto režimu osobám, na něž se vztahují mezinárodní omezující opatření, a případně tato občanství odejmout**.

Severní Makedonie

Severní Makedonie nadále vykazuje uspokojivou úroveň spolupráce v oblasti migrace, správy hranic a bezpečnosti. Byly podniknuty určité kroky k řešení předchozích doporučení Komise týkajících se získávání občanství na základě zvláštního hospodářského zájmu. Další úsilí je třeba věnovat následujícím klíčovým otázkám:

a) *Sladění vízové politiky*: Severní Makedonie musí dokončit sladění své vízové politiky se seznamem třetích zemí s vízovou povinností sestaveným EU. Severní Makedonie by rovněž měla sladit své postupy udělování víz se schengenskými normami, zejména zavedením shromažďování biometrických údajů (včetně digitální fotografie a otisků prstů) v rámci posuzování žádostí o víza.

b) Severní Makedonie by měla podat zprávu o provádění a účinnosti dodatečných prověřovacích opatření uplatňovaných vůči tureckým státním příslušníkům přicházejícím do země, zejména s ohledem na riziko nelegální migraci a bezpečnostní rizika.

c) *Překročení délky oprávněného pobytu*: Aby se zmírnil přetrvávající jev překračování délky oprávněného pobytu státními příslušníky Severní Makedonie v schengenském prostoru, musí orgány provádět cílené iniciativy, včetně informačních kampaní o podmínkách bezvízového styku a posílené spolupráce s členskými státy.

d) Režim občanství pro investory: Severní Makedonie musí tento režim zrušit a zrušit jeho právní základ, poskytnout informace o žádostech, které již byly podány na základě ustanovení o „zvláštním hospodářském zájmu“, a zajistit, aby všechny tyto žádosti byly důkladně prověřeny.

Srbsko

Srbsko podniklo kroky ke splnění předchozích doporučení Komise. V několika klíčových oblastech je však třeba dosáhnout dalšího pokroku, zejména v oblasti migrace, vízové politiky a získávání občanství. Je nutné se zabývat těmito otázkami:

a) *Sladění vízové politiky*: Srbsko musí dále sladit svou vízovou politiku se seznamem třetích zemí s vízovou povinností sestaveným EU, se zvláštním zřetelem na ty země, jejichž státní příslušníci představují zvýšené riziko nelegální migrace nebo bezpečnostní hrozby pro EU. Srbsko by rovněž mělo sladit své postupy udělování víz se schengenskými normami, zejména zavedením shromažďování biometrických údajů (včetně digitální fotografie a otisků prstů) v rámci posuzování žádostí o víza. Až do úplného sladění by Srbsko mělo pokračovat v posilování prověřovacích opatření pro státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou osvobozeni od vízové povinnosti, zejména z rizikových zemí.

b) *Postupy při udělování víz*: Srbsko musí zlepšit prověřování žádostí o víza podaných státními příslušníky zemí, které jsou považovány za země představující riziko nelegální migrace nebo bezpečnostní riziko. Současně by měla být zpřísněna pravidla upravující udělování víz těmto státním příslušníkům, aby byla zajištěna větší kontrola a soulad s

normami EU.

c) *Provádění závazku zpětného přebírání osob*: Srbsko musí plně uplatňovat ustanovení o státních příslušnících třetích zemí obsažené v dohodě mezi EU a Srbskem o zpětném přebírání osob, zejména v případech, kdy státní příslušníci třetích zemí prošli přes srbské území a tento průchod je prokazatelně zdokumentován.

d) *Postupy v oblasti občanství*: Srbsko se musí zdržet udělování občanství ve zrychleném nebo zjednodušeném řízení státním příslušníkům zemí, které pro EU představují riziko nelegální migrace nebo bezpečnostní riziko. Kromě toho by mělo být zajištěno odpovídající a důkladné bezpečnostní prověření všech žadatelů, a to i v rámci běžného řízení o udělení státní příslušnosti.

Ukrajina

Celkově lze říci, že Ukrajina i nadále plní požadavky rámce pro uvolnění vízového režimu a podnikla kroky ke splnění několika předchozích doporučení Komise. Přesto je třeba vyvinout další úsilí, pokud je to možné vzhledem k přetrvávajícím výzvám souvisejícím s válkou, a to zejména v následujících oblastech:

a) *Sladění vízové politiky*: Ukrajina musí sladit svou vízovou politiku se seznamem třetích zemí s vízovou povinností sestaveným EU, se zvláštním zřetelem na ty země, jejichž státní příslušníci představují zvýšené riziko nelegální migrace nebo bezpečnostní hrozby pro EU.

b) *Zabezpečení dokladů*: Ukrajina se vyzývá, aby zvýšila úsilí při řešení otázky používání padělaných dokladů, mimo jiné včetně cestovních pasů.

c) *Protikorupční úsilí*: Ukrajina se vyzývá, aby pokračovala v posilování svého protikorupčního rámce dalším rozvíjením důvěryhodných a konzistentních výsledků vyšetřování, stíhání a odsouzení v případech souvisejících s korupcí.

Latinská Amerika

Řešení překročení délky oprávněného pobytu a neopodstatněných žádostí o azyl: I při uznání zvýšeného úsilí dotčených latinskoamerických zemí by tyto země měly přijmout další opatření k omezení počtu případů překročení délky oprávněného pobytu a neopodstatněných žádostí o azyl podaných jejich občany v EU. Tato opatření, která již některé země přijímají, by měla pokud možno zahrnovat kontroly/ověřování při výstupu, komunikační kampaň informující občany o jejich právech a povinnostech v rámci bezvízového styku s EU, jakož i další opatření, která by mohla být dohodnuta buď s EU, nebo dvoustranně s členskými státy EU.

Země východního Karibiku, kde fungují režimy občanství pro investory

Fungování režimů občanství pro investory v zemích, které mají v EU bezvízový styk, představuje závažný bezpečnostní problém. Fungování režimu, v jehož rámci je občanství uděleno výměnou za předem stanovené platby nebo investice, aniž by dotyčná osoba měla skutečnou vazbu na danou třetí zemi, představuje potenciální důvod pro pozastavení bezvízového styku podle revidovaného

mechanismu pro pozastavení zrušení vízové povinnosti. Dotčené země východního Karibiku by měly přijmout veškerá opatření nezbytná pro odpovídající bezpečnostní prověření žadatelů, dokud nebudou tyto režimy ukončeny.